Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

14. ledna 2016*

„Zemědělství — Vývozní náhrada — Drůbeží maso — Stanovení nulové výše náhrady — Povinnost uvést odůvodnění — Možnost Komise omezit se na standardní odůvodnění — Obvyklá praxe Komise při stanovení náhrad — Článek 164 odst. 3 nařízení (ES) č. 1234/2007 — Netaxativní povaha stanovených kritérií“

Ve věci T-549/13,

Francouzská republika, zastoupená G. de Berguesem, D. Colasem a C. Candat, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené D. Bianchim a K. Skelly, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 196, s. 13),

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení A. Dittrich (zpravodaj), předseda, J. Schwarcz a V. Tomljenović, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. dubna 2015,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Francouzská republika se touto žalobou domáhá zrušení aktu přijatého Evropskou komisí, jímž Komise stanovila nulovou výši vývozních náhrad v odvětví drůbežího masa pro tři kategorie celých mražených kuřat.

* Jednací jazyk: francouzština.

2 Zásady upravující vývozní náhrady se řídí nařízením Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o SOT“) (Úř. věst. L 299, s. 1) ve znění změn.

3 Kapitola III, „Vývoz“, části III, „Obchod se třetími zeměmi“, nařízení č. 1234/2007 obsahuje oddíl II, „Vývozní náhrady“, věnovaný uvedeným náhradám. Článek 162 tohoto nařízení stanoví, že v míře nezbytné pro umožnění vývozu na základě kurzů nebo cen na světovém trhu a v mezích vyplývajících z dohod uzavřených podle článku 218 SFEU může být rozdíl mezi těmito kurzy nebo cenami a cenami v Unii pokryt vývozní náhradou pro produkty zejména v odvětví drůbežího masa.

4 Podle čl. 164 odst. 1 nařízení č. 1234/2007 jsou vývozní náhrady stejné pro celou Unii. Podle druhého odstavce téhož článku náhrady stanoví Komise a mohou být stanoveny v pravidelných odstupech nebo pro některé produkty prostřednictvím nabídkového řízení. Tento odstavec rovněž stanoví, že s výjimkou případů, kdy se stanovení provádí nabídkovým řízením, se seznam produktů, pro něž se poskytuje vývozní náhrada, a výše vývozní náhrady stanoví alespoň jednou za tři měsíce.

5 Článek 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 zní takto:

„Při stanovení náhrad pro některé produkty se zohlední jeden nebo více z těchto aspektů:

a) stávající situace a předpokládaný vývoj:

— cen a množství daného produktu, která jsou k dispozici, na trhu Společenství;

— cen daného produktu na světovém trhu;

b) cíle společné organizace trhu, které spočívají v zajištění rovnováhy a přirozeného vývoje cen a obchodu na tomto trhu;

c) nutnost zabránit narušením, která by mohla způsobit přetrvávající nerovnováhu mezi nabídkou a poptávkou na trhu Společenství;

d) hospodářské aspekty zamýšleného vývozu;

e) omezení vyplývající z dohod uzavřených podle článku [218 SFEU];

f) potřeba zajistit rovnováhu mezi použitím základních produktů Společenství pro vývoz zpracovaného zboží do třetích zemí a použitím produktů z těchto zemí dovezených v rámci režimu zušlechťovacího styku;

g) nejpříznivější náklady na uvedení produktů na trh a na jejich přepravu z trhů Společenství do přístavů nebo jiných míst vývozu ve Společenství, jakož i náklady na dopravu do země určení;

h) poptávka na trhu Společenství;

i) pokud jde o odvětví vepřového masa, vajec a drůbežího masa, rozdíl mezi cenami v rámci Společenství a cenami na světovém trhu za dodávané množství krmných obilovin nezbytné pro produkci v těchto odvětvích ve Společenství.“

6 V souladu s těmito pravidly Komise pravidelně stanovovala prostřednictvím prováděcích nařízení výši vývozních náhrad v odvětví drůbežího masa.

7 Od přijetí nařízení Komise (ES) č. 525/2010 ze dne 17. června 2010, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 152, s. 5), se výše těchto náhrad začala u tří kategorií mražených kuřat postupně snižovat. Výše vývozních náhrad byla nejprve snížena ze 40 eur/100 kg na 32,50 eura/100 kg. Tato posledně uvedená výše byla zachována osmi následnými prováděcími nařízeními a poté byla snížena na 21,70 eura/100 kg na základě nařízení Komise (EU) č. 962/2012 ze dne 18. října 2012, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 288, s. 6).

8 Nové snížení výše náhrad na 10,85 eura/100 kg pro tři dotčené kategorie mražených kuřat bylo provedeno prováděcím nařízením Komise (EU) č. 33/2013 ze dne 17. ledna 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 14, s. 15). Tato výše poté byla zachována prováděcím nařízením Komise (EU) č. 360/2013 ze dne 18. dubna 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 109, s. 27).

9 Prováděcím nařízením (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 196, s. 13, dále jen „napadené nařízení“), Komise stanovila zejména nulovou výši vývozních náhrad pro tři kategorie mražených kuřat s kódy 0207 12 10 99 00, 0207 12 90 9190 a 0207 12 90 9990.

10 Výše náhrad pro šest dalších produktů – především drůbeží mláďata – převzatá do přílohy napadeného nařízení, jež byla stanovena v nulové výši prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1056/2011 ze dne 20. října 2011, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 276, s. 31), nebyla pozměněna.

11 Podle přílohy napadeného nařízení jsou místy určení, jichž se vývozní náhrady týkají, zejména země Středního východu.

12 Napadené nařízení mimoto zrušilo nařízení č. 360/2013, které do té doby stanovilo úroveň náhrad pro dotčené odvětví.

13 Body 1 až 3 odůvodnění napadeného nařízení zní následovně:

„(1) Podle čl. 162 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 může být rozdíl mezi cenami produktů uvedených v části XX přílohy I uvedeného nařízení na světovém trhu a jejich cenami na trhu Unie pokryt vývozní náhradou.

(2) Vzhledem ke stávající situaci na trhu s drůbežím masem je třeba stanovit vývozní náhrady v souladu s pravidly a kritérii stanovenými v článcích 162, 163, 164, 167 a 169 nařízení (ES) č. 1234/2007.

(3) Podle čl. 164 odst. 1 nařízení (ES) č. 1234/2007 se náhrady mohou lišit podle místa určení, zejména pokud je to nezbytné vzhledem k situaci na světovém trhu, konkrétním požadavkům některých trhů nebo závazkům vyplývajícím z dohod uzavřených podle článku [218 SFEU].“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

14 Francouzská republika podala projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. října 2013.

15 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzval účastnice řízení, aby písemně odpověděly na určité otázky. Účastnice řízení této žádosti vyhověly ve stanovené lhůtě.

16 Francouzská republika navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené nařízení;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

17 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Právní otázky

18 Na podporu své žaloby vznáší Francouzská republika dva žalobní důvody vycházející zaprvé z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 druhém pododstavci SFEU a zadruhé z porušení čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007.

1. *K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 druhém pododstavci SFEU*

19 Francouzská republika tvrdí, že Komise v napadeném nařízení neuvedla jasně a jednoznačně odůvodnění, a neumožnila tedy zúčastněným osobám bránit jejich práva a Tribunálu provést přezkum. Podle jejího názoru Komise musí poskytnout řádné odůvodnění, jelikož napadené nařízení zachází podstatně dále než předchozí nařízení.

20 Komise argumenty Francouzské republiky zpochybňuje.

K judikatuře týkající se povinnosti uvést odůvodnění

21 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum (viz rozsudek ze dne Association a 15. dubna 1997, Irish Farmers další, C-22/94, Recueil, EU:C:1997:187, bod 39 a citovaná judikatura). Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky čl. 296 druhého pododstavce SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 6. března 2003, Interporc v. Komise, C-41/00 P, Recueil, EU:C:2003:125, bod 55 a citovaná judikatura).

22 Z ustálené judikatury rovněž plyne, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění závisí na povaze dotčeného aktu, a pokud se jedná o akt s obecnou působností, odůvodnění se může omezit na uvedení jednak celkové situace, jež vedla k jeho přijetí, a jednak obecných cílů, o jejichž dosažení usiluje (viz rozsudek ze dne 9. září 2004, Španělsko v. Komise, C-304/01, Sb. rozh., EU:C:2004:495, bod 51 a citovaná judikatura).

23 Kromě toho stupeň podrobnosti odůvodnění rozhodnutí musí být přiměřený materiálním možnostem a technickým podmínkám nebo lhůtě, ve kterých musí být rozhodnutí vydáno (rozsudek ze dne 1. prosince 1965, Schwarze, 16/65, Recueil, EU:C:1965:117).

24 Z judikatury mimoto plyne, že rozhodnutí navazující na ustálenou rozhodovací praxi mohou být odůvodněna stručně, například odkazem na tuto praxi (viz rozsudek ze dne 14. února 1990, Delacre a další v. Komise, C-350/88, Recueil, EU:C:1990:71, bod 15 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 8. listopadu 2001, Silos, C-228/99, Recueil, EU:C:2001:599, bod 28). Ve výše citovaném rozsudku Delacre a další v. Komise (EU:C:1990:71, bod 19), Soudní dvůr uvedl, že za daných okolností odkaz v napadeném rozhodnutí na příslušné právní základy splňuje povinnost uvést odůvodnění a změna výše dotčené podpory ve vztahu k předchozím jednotlivým nabídkovým řízením nemusí být zvláštně odůvodněna. Soudní dvůr v bodě 17 tohoto rozsudku konstatoval, že stanovení maximální výše podpor „představovalo jednotný postup, který se opakoval přibližně každých čtrnáct dní, v jehož rámci byla rozhodnutí přijímána na základě výslovně stanovených kritérií podle právní úpravy, jež byla ostatně dotčeným kruhům dokonale známa a podstatně se nelišila od ostatních ani způsobem přijetí ani obsahem“.

25 Z judikatury naproti tomu plyne, že unijní orgán musí poskytnout řádné odůvodnění, jde-li jeho rozhodnutí podstatně dále nežli předchozí rozhodnutí (viz rozsudek Delacre a další v. Komise, bod 24 výše, EU:C:1990:71, bod 15 a citovaná judikatura, a rozsudek Silos, bod 24 výše, EU:C:2001:599, bod 28).

26 V rozsudku Silos, bod 24 výše (EU:C:2001:599, bod 29), jehož se dovolává Francouzská republika, Soudní dvůr konstatoval, že odůvodnění nařízení, jež stanoví vývozní náhrady v odvětví obilovin v nulové výši, nesplnilo povinnost uvést odůvodnění. Soudní dvůr konstatoval, že odůvodnění tohoto nařízení, totožné s předchozím odůvodněním, jímž Komise zvýšila výši náhrad týkající se produktů dotčených v projednávané věci a stanovila je na 74,93 ECU za tunu, neposkytlo žádné zvláštní vysvětlení, pokud šlo o důvody, které vedly Komisi jeden týden po přijetí tohoto posledně uvedeného nařízení k faktickému zrušení uvedených náhrad se snížením jejich výše na 0 ECU za tunu. Soudní dvůr kromě toho v bodě 30 tohoto rozsudku uvedl, že pouhý odkaz na možnosti a prodejní podmínky na světovém trhu, nezbytnost vyhnout se narušení na unijním trhu a na hospodářský aspekt vývozu nemůže, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, představovat dostatečné odůvodnění pro nařízení, které se odklonilo od obvyklé praxe Komise spočívající ve stanovení výše náhrad v závislosti na rozdílu mezi cenami dotyčných produktů na unijním trhu na straně jedné a těmito cenami na světovém trhu na straně druhé.

27 Je však třeba konstatovat, že z judikatury vycházející z rozsudku Schwarze, bod 23 výše, EU:C:1965:117, vyplývá, že v oblasti zemědělství je odkaz na standardní odůvodnění za určitých podmínek přípustné.

28 Z rozsudku Delacre a další v. Komise, bod 24 výše (EU:C:1990:71, body 15, 17 a 19) kromě toho plyne, že odkaz v odůvodnění aktu na „příslušné právní základy“ může být dostačující, pokud tento akt navazuje na ustálenou rozhodovací praxi.

29 Jak uvedl generální advokát Geelhoed v bodě 52 svého stanoviska ve věci Silos (C-228/99, Recueil, EU:C:2001:196), obvyklou praxí se rozumí ustálený způsob jednání Komise ve světle okolností existujících na trhu.

K dostatečnosti odůvodnění napadeného nařízení

30 V projednávané věci je třeba konstatovat, že odůvodnění napadeného nařízení odpovídá standardnímu odůvodnění. Jak zdůrazňuje Francouzská republika, toto odůvodnění je totožné s odůvodněním předchozích nařízení, které stanovily výši náhrad na 32,50 eura/100 kg, na 21,70 eura/100 kg a na 10,85 eura/100 kg (viz body 7 a 8 výše).

31 Je nutno konstatovat, že vzhledem k pravidelnosti stanovení výše vývozních náhrad a jednotnému postupu použitelnému na přijetí příslušných nařízení, je podle judikatury uvedené v bodě 24 výše přípustné, pokud Komise jedná při stanovení této výše v souladu se svou obvyklou praxí. Francouzská

republika ostatně v bodě 31 žaloby připouští, že napadené nařízení navazuje na ustálenou rozhodovací praxi, a že tedy může být odůvodněno jen stručně. Má však za to, že Komise musí poskytnout řádné odůvodnění, jelikož napadené nařízení zachází podstatně dále než předchozí nařízení.

32 Je tedy třeba přezkoumat, zda Komise jednala při stanovení výše vývozních náhrad v napadeném nařízení v souladu se svou obvyklou praxí.

K obvyklé praxi Komise

33 V odpovědi na písemnou otázku položenou Tribunálem Komise podrobně vysvětlila obvyklou praxi, podle níž postupovala v okamžiku přijetí napadeného nařízení ve věci stanovení výše vývozních náhrad v odvětví drůbežího masa.

34 Komise zejména uvedla, že její obvyklá praxe spočívala jednak v provedení teoretického výpočtu výše vývozních náhrad na základě rozdílu mezi cenami na unijním trhu a cenami na světovém trhu a jednak v analýze situace na trhu.

35 Komise kromě toho vysvětlila, že pokud jde o celá mražená kuřata, cenový rozdíl se vypočítá jednak z rozdílu mezi pořizovací cenou ve Francii vypočítanou na základě FOB (free on board, vyplaceně na palubu lodi) a prodejní cenou v místě určení (zohledněná světová cena), jíž je cena sdělená subjekty, a jednak na základě rozdílu mezi pořizovací cenou ve Francii vypočítanou na základě FOB a brazilskou cenou, když je k dispozici a aktualizovaná.

36 Komise uvedla, že analýza trhu, kterou provedla, spočívala v co možná nejúplnějším sběru hospodářských údajů v odvětví, zahrnujících především vývoj průměrné týdenní ceny kuřat v Unii; procentní změny ceny kuřat; forwardy sóji, kukuřice a krmné pšenice; směnné kurzy; ceny základních složek; vývoj krmných směsí; předpovědi produkce a produkci kuřat; vývoz a dovoz.

37 Komise kromě toho vysvětlila, že ze všech těchto údajů bylo možno vyvodit celkové závěry o situaci na trhu, které zahrnovaly: produkci v Unii, ceny drůbežího masa na unijním trhu, marže evropských producentů v závislosti na nákladech na krmiva, situaci týkající se vývozu a dovozu pro unijní trh, včetně vývozu s náhradami, situaci a ceny na mezinárodních trzích (Brazílie a Spojené státy) s přihlédnutím ke směnným kurzům.

38 Komise podle poskytnutého vysvětlení vyvodila výši náhrady ze spojení obou těchto skutečností, a sice z teoretického výpočtu a z analýzy trhu.

39 Pokud jde o důsledky, které je třeba vyvodit z rozsudku Silos, bod 24 výše (EU:C:2001:599), a především z bodu 30 uvedeného rozsudku, v němž Soudní dvůr, pokud jde o odvětví obilovin, uvedl, že obvyklá praxe Komise spočívala ve stanovení výše náhrad v závislosti na rozdílu mezi cenami dotyčných produktů na unijním trhu na straně jedné a cenami na světovém trhu na straně druhé, Komise uvedla, že stanovila výši náhrad „v závislosti“ na tomto cenovém rozdílu v tom smyslu, že posledně uvedený představoval skutečnost, k níž přihlédla. Uvedla, že její obvyklá praxe nikdy nespočívala výlučně v zohlednění této jediné skutečnosti při stanovení vývozních náhrad ve výši rozdílu mezi cenou na unijním trhu a cenou na světovém trhu, ale že vždy přihlížela k dalším kritériím pro stanovení náhrad uvedených v příslušné právní úpravě.

40 Francouzská republika, jež byla v této souvislosti vyslechnuta na jednání, nezpochybňovala, že obvyklá praxe Komise spočívala v provedení jednak teoretického výpočtu výše vývozních náhrad a jednak analýzy situace na trhu, v souladu s vysvětlením poskytnutým Komisí při odpovědi na písemné otázky, které jí byly položeny.

41 Je tedy třeba se zabývat otázkou, zda se Komise při přijetí napadeného nařízení odklonila od své obvyklé praxe, jak ji popsala. Pokud by se totiž Komise při přijetí napadeného nařízení odklonila od své obvyklé praxe, standardní odůvodnění, které poskytla v napadeném nařízení, by podle judikatury citované v bodech 25 a 26 výše nebylo dostačující.

K otázce, zda se Komise odklonila od své obvyklé praxe

42 Při odpovědi na otázku Tribunálu položenou na jednání Francouzská republika nezpochybnila, že Komise v projednávané věci provedla jednak teoretický výpočet výše vývozních náhrad a jednak analýzu situace na trhu. Francouzská republika nezpochybňuje, že Komise z formálního hlediska dodržela obvyklou praxi za účelem stanovení výše vývozních náhrad v napadeném nařízení.

43 Francouzská republika vychází ze dvou skutečností, aby dokázala, že napadené nařízení zachází podstatně dále než předchozí nařízení. Zaprvé tvrdí, že stanovení nulové výše vývozních náhrad je pro dotčené produkty bezprecedentním opatřením. Zadruhé tvrdí, že Komise se odklonila od své obvyklé praxe tím, že při přijetí napadeného nařízení vycházela z vnitrostátního a mezinárodního kontextu.

– K argumentu ohledně existence bezprecedentního opatření

44 Francouzská republika tvrdí, že Komise se odklonila od své rozhodovací praxe, neboť stanovení nulové výše vývozních náhrad představuje pro dotčené produkty bezprecedentní opatření.

45 Je však třeba uvést, že pouhá skutečnost, že pro dotčené produkty byla poprvé stanovena nulová výše, automaticky neznamená, že se Komise odklonila od své obvyklé praxe.

46 Úprava výše vývozních náhrad je vlastní systému pravidelného stanovování výše těchto náhrad, takže stejné odůvodnění se může vztahovat na velmi odlišné vývozní náhrady.

47 Rovněž je třeba uvést, jak to zdůrazňuje i Komise, že absolutní výše snížení byla stejná jako u předchozích dvou snížení (z 32,50 eura/100 kg na 21,70 eura/100 kg a poté na 10,85 eura/100 kg). Kromě toho pro další produkty v odvětví drůbežího masa, především pro drůbeží mláďata, byly vývozní náhrady stanoveny v nulové výši již v roce 2011.

48 Vzhledem k tomu, že Francouzská republika tvrdí, že stanovení výše vývozních náhrad ve starších nařízeních se týkala produktů patřících do kategorie živých zvířat, jež nejsou srovnatelné s drůbežím masem, jehož se týká stanovení nulové výše vývozních náhrad v napadeném nařízení, a že starší nařízení se vztahovala na vývoz do všech míst určení s výjimkou Spojených států, je třeba uvést, že tyto argumenty spočívají na příliš širokém výkladu pojmu „bezprecedentního opatření“. Není možné tvrdit, že se pokaždé, když jsou vývozní náhrady pro určitý produkt a místo určení stanoveny v nulové výši, jedná o bezprecedentní opatření. Odvětví drůbeže je charakterizováno postupným snižováním výše vývozních náhrad a pro část produktů patřících do tohoto odvětví již byly stanoveny náhrady v nulové výši.

49 Jak zdůrazňuje Komise, stanovení vývozních náhrad v nulové výši tedy nemůže být považována za náhlé. Snížení uvedených náhrad z 10,85 eura/100 kg na 0 eur se strukturálně neliší od předchozích snížení z 32,50 eura/100 kg na 21,70 eura/100 kg a poté na 10,85 eura/100 kg.

50 Pokud jde o to, že se Francouzská republika opírá o rozsudek Silos, bod 24 výše (EU:C:2001:599), je třeba uvést, že Soudní dvůr v tomto rozsudku nevycházel pouze z okolnosti, že byla stanovena nulová výše, aby konstatoval, že Komise se v dotčeném nařízení odklonila od své obvyklé praxe, jež spočívala ve stanovení výše vývozních náhrad v závislosti na cenách na unijním trhu a cenách na světovém trhu.

Rovněž vycházel z okolnosti, že jen týden před přijetím nařízení dotčeného v této věci Komise zvýšila výši vývozních náhrad na 74,93 ECU za tunu. V této věci se tedy jednalo o náhlé snížení výše vývozních náhrad, které zjevně nebylo možno vysvětlit změnou situace na trhu.

51 V projednávané věci nelze snížení považovat za náhlé, neboť nastalo v rámci postupného snižování vývozních náhrad a absolutní výše snížení odpovídala absolutní výši předchozích snížení.

52 Francouzská republika na jednání ostatně připustila, že stanovení nulové výše vývozních náhrad nemusí být zvláště odůvodněno, jestliže si jej vynucují hospodářské údaje. Je třeba podotknout, že jak vyplývá i z přezkumu první části druhého žalobního důvodu (viz body 87 až 142 tohoto rozsudku), Komise mohla mít za to, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že s přihlédnutím k situaci na trhu nebylo nutno stanovit vývozní náhrady v kladné výši.

53 Z předchozích úvah vyplývá, že je třeba zamítnout argument Francouzské republiky o existenci „bezprecedentního“ opatření, které zachází podstatně dále než předchozí nařízení z důvodu, že pro některé produkty byla poprvé stanovena nulová výše náhrad.

– K zohlednění vnitrostátního a mezinárodního kontextu

54 Francouzská republika tvrdí, že se Komise odklonila od své obvyklé praxe tím, že při přijímání napadeného nařízení vycházela z vnitrostátního a mezinárodního kontextu, tzn. z předpokládaného budoucího vstupu nové společné zemědělské politiky (SZP) v platnost a předvídatelného výsledku mezinárodních jednání o vývozních náhradách v rámci Světové obchodní organizace (WTO).

55 Komise tvrdí, že zohlednění vnitrostátního a mezinárodního kontextu neznamená změnu praxe, neboť se jedná o skutečnosti, které jsou součástí obecného kontextu a musí být zohledněny při každém stanovení výše náhrad podle čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007.

56 Pokud jde o posledně uvedené tvrzení, Francouzská republika tvrdí, že odůvodnění Komise je nesoudržné vzhledem k tomu, že Komise v bodě 38 žalobní odpovědi tvrdila, že je povinna zohlednit vnitrostátní a mezinárodní kontext, zatímco v bodech 59 a 61 žalobní odpovědi tvrdila výlučně to, že čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 zohlednění těchto skutečností nebrání.

57 Je třeba konstatovat, že neexistuje povinnost Komise zohlednit jednání probíhající v rámci WTO nebo finalizaci právních textů obsahujících změny politického vývoje. Komisi nic nezavazuje k tomu, aby při stanovení výše vývozních náhrad zohlednila skutečnost, že v rámci WTO probíhají jednání týkající se jejich zrušení, dokud tato jednání nevedla k přijetí závazné dohody. Pokud jde o vývoj SZP, je třeba podotknout, že až 17. prosince 2013 došlo k přijetí nařízení, jež s účinností od 1. ledna 2014 stanovilo, že vývozní náhrady v kladné výši se poskytují pouze v případě krize [viz čl. 196 odst. 1 a 3 a čl. 232 odst. 1 první pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671)]. Před 1. lednem 2014, datem vstupu dotčených nových ustanovení v platnost, nebyla Komise při stanovení výše vývozních náhrad vůbec povinna zohlednit nový politický vývoj.

58 Při stanovení výše náhrad však Komise rozhodně mohla zohlednit budoucí vývoj SZP a jednání v rámci WTO, ačkoli tyto skutečnosti nejsou výslovně uvedeny v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 (viz podrobněji body 143 až 158 dále).

59 Je však třeba zabývat se otázkou, zda Komise, když zohlední skutečnosti, které nejsou výslovně stanoveny v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007, musí tyto skutečnosti výslovně uvést v odůvodnění nařízení, kterým se stanoví výše vývozních náhrad.

60 V tomto ohledu je třeba uvést, že k přijetí obecně závazných aktů vždy dochází v obecném politickém a hospodářském kontextu. Ačkoli čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 výslovně stanoví určitá kritéria, která lze zohlednit, nic to nemění na tom, že k přijetí nařízení stanovícího výši vývozních náhrad dochází v takovémto kontextu, jenž případně může být Komisí zohledněn.

61 Je třeba podotknout, že v odůvodnění nařízení není vždy nezbytné tento obecný kontext zmiňovat. Vzhledem k tomu, že je zcela obvyklé, že Komise přihlíží k obecnému politickému a hospodářskému kontextu, pouhá skutečnost, že tak činí, neznamená, že jedná nad rámec své obvyklé praxe. Kromě toho je obecný politický a hospodářský kontext dotyčným subjektům běžně znám.

62 Pokud se konkrétně jedná o skutečnosti zohledněné Komisí v projednávané věci, je třeba uvést následující.

63 Zaprvé jednání probíhající v rámci WTO, která se týkají zrušení či omezení vývozních náhrad, jsou součástí obecného kontextu, jenž nemusí být v odůvodnění nařízení, kterým se stanoví výše vývozních náhrad, nezbytně uveden.

64 Jelikož je systém vývozních náhrad předmětem kritiky na mezinárodní úrovni a jelikož Komise přijala závazek, jenž je podmíněn uzavřením dohody, zrušit vývozní náhrady, jedná se o skutečnost, která může ovlivnit rozhodnutí Komise v oblasti stanovení výše vývozních náhrad. Je třeba podotknout, že závazek, jenž je podmíněn uzavřením dohody, zrušit vývozní náhrady do konce roku 2013, byl přijat již v roce 2005 v rámci jednacího kola WTO v Dohá.

65 Kromě toho, jak v podstatě uvádí Komise, jednání probíhající v rámci WTO jsou součástí kontextu, který je dotyčným subjektům znám. Je totiž přirozené, že subjekty působící v oblasti vývozu drůbeže do třetích zemí bedlivě sledují jednání probíhající v rámci WTO týkající se vývozních náhrad.

66 Tato jednání jsou součástí obecného kontextu, který může vést Komisi k tomu, že bude při stanovení výše vývozních náhrad zdrženlivější.

67 Vzhledem k tomu, že je běžné, že Komise zohledňuje obecný kontext, přihlédnutí k probíhajícím jednáním neznamená, že se Komise odklání od své obvyklé praxe.

68 Zadruhé, pokud jde o budoucí politický vývoj, je třeba uvést následující.

69 V okamžiku přijetí napadeného nařízení byla reforma SZP předmětem politické dohody a legislativní texty byly předmětem menších úprav.

70 Podle této politické dohody musely být vývozní náhrady v kladné výši poskytovány pouze v případě krize (pokud jde o nařízení, které bylo přijato dne 20. prosince 2013, v tomto smyslu viz bod 57 výše).

71 Politická dohoda o budoucím vývoji SZP je přitom součástí obecného politického a hospodářského kontextu, k němuž může Komise přihlédnout. Pokud totiž lze předvídat, že vývozní náhrady budou v blízké budoucnosti nastálo stanoveny v nulové výši, s výjimkou případu krize na trhu, může to Komisi vést k tendenci snižovat výši vývozních náhrad.

72 Kromě toho je třeba podotknout, že budoucí politický vývoj je součástí obecného kontextu, který je dotyčným subjektům znám.

73 Zohlednění jednání probíhajících v rámci WTO a budoucího politického vývoje tedy nevyžadovalo výslovnou zmínku v odůvodnění napadeného nařízení, ledaže by tyto skutečnosti byly nejen součástí obecného politického a hospodářského kontextu zohledněného při stanovení vývozních náhrad, ale byly by důvodem existence napadeného nařízení.

74 V projednávané věci Francouzská republika na jednání připustila, že Komise provedla teoretický výpočet výše vývozních náhrad. Kromě toho z analýzy druhého žalobního důvodu plyne, že Komise provedla analýzu situace na trhu, jež jí umožnila dospět k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že situace na trhu byla stabilní a nebylo nutné stanovit vývozní náhrady v kladné výši (viz body 87 až 142 tohoto rozsudku).

75 Za těchto okolností neexistuje důvod myslet si, že jednání probíhající v rámci WTO a budoucí politický vývoj byly důvodem existence napadeného nařízení.

76 Na jednání Komise potvrdila, že stanovení nulové výše vývozních náhrad vyplynulo z analýzy situace na trhu a ani jednání v rámci WTO ani budoucí vývoj SZP nebyly klíčovými skutečnostmi při tomto stanovení.

77 Francouzská republika na jednání tvrdila, že Komise vycházela z hospodářské analýzy při rozhodnutí o stanovení nulové výše vývozních náhrad, aby dosáhla souladu se svým stanoviskem v jednáních probíhajících v rámci WTO, a to bez ohledu na výsledek hospodářské analýzy.

78 Francouzská republika však nevznesla argumenty, které by umožnily tuto tezi potvrdit. Pokud jde o to, že Francouzská republika tvrdí, že Komise to údajně sama připustila, stačí konstatovat, že Komise pouze uvedla, že při přijímání napadeného nařízení byla zohledněna jednání probíhající v rámci WTO a nový vývoj SZP, ale že nikdy netvrdila, že toto představovalo důvod existence či zásadní faktory pro stanovení nulové výše náhrad. Pokud jde o argument Francouzské republiky, podle něhož byla z hospodářského hlediska náhrada nezbytná, stačí konstatovat, že tento argument není opodstatněný, jak vyplývá i z analýzy první části druhého žalobního důvodu. Pouhá skutečnost, že teoretický výpočet výše vývozních náhrad vedl ke kladnému výsledku, vůbec nevylučuje, že analýza trhu povede Komisi ke stanovení nulové výše náhrad (viz body 94 až 99 níže). Okolnost, že existoval rozdíl mezi výsledkem teoretického výpočtu a výší, která byla stanovena v napadeném nařízení, neumožňují dospět k závěru, že jednání probíhající v rámci WTO nebo budoucí vývoj SZP představovaly důvod existence či klíčovou skutečnost při stanovení nulové výše vývozních náhrad.

79 Ze všech předchozích úvah plyne, že při přijímání napadeného nařízení se Komise neodklonila od své obvyklé praxe, a mohla se tedy omezit na poskytnutí standardního odůvodnění v souladu s judikaturou citovanou v bodě 24 výše, a že zohlednění jednání probíhajících v rámci WTO nebo budoucího politického vývoje nevyžadovalo zvláštní zmínku v odůvodnění napadeného nařízení.

K dalším argumentům vzneseným Francouzskou republikou

80 Francouzská republika vytýká Komisi, že se omezila na to, že vyjmenovala skutečnosti, z nichž byla podle čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 povinna vycházet při stanovení výše vývozních náhrad, aniž konkrétně upřesnila, ze kterých z těchto skutečností vycházela, ani jak je případně posoudila. V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise správně podotýká, že není povinna podat výčet kritérií podle důležitosti ani uvést, které skutkové předpoklady na podporu své analýzy využila.

81 Francouzská republika má kromě toho za to, že v napadeném nařízení Komise nijak neupřesnila skutečnosti, z nichž při posouzení vycházela, a že takové odůvodnění se rovnalo neexistenci odůvodnění.

82 Je nutno podotknout, že z bodu 19 rozsudku Delacre a další v. Komise, bod 24 výše (EU:C:1990:71), plyne, že je-li standardní odůvodnění dostačující, neboť Komise při přijetí dotčeného aktu navázala na ustálenou rozhodovací praxi, odkaz v dotčeném aktu na „příslušné právní základy“ splňuje povinnost uvést odůvodnění. V projednávané věci Komise příslušné právní základy pro stanovení vývozních náhrad zmínila v bodech odůvodnění napadeného nařízení, zejména v bodě 2 odůvodnění.

83 Francouzská republika kromě toho tvrdí, že v případě, kdy jsou unijní orgány nadány posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných unijním právním řádem ve správních řízeních, zejména povinnosti dostatečně odůvodnit rozhodnutí, o to větší význam.

84 V tomto ohledu stačí konstatovat, že rozsudky citované v bodech 24 a 28 výše, podle nichž Komise může odkázat na standardní odůvodnění, když navazuje na ustálenou rozhodovací praxi, se týkaly věcí patřících do oblasti zemědělství. Tuto judikaturu tedy nelze zpochybnit z důvodu, že Komise má v této oblasti široký prostor pro uvážení.

85 Z váše uvedeného plyne, že odůvodnění napadeného nařízení bylo dostačující. První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

2. *Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007*

86 Druhý žalobní důvod se dělí na dvě části, přičemž první z nich vychází ze zjevně nesprávného posouzení situace na trhu a druhá z toho, že Komise zjevně překročila meze své posuzovací pravomoci tím, že při přijímání napadeného nařízení přihlédla ke skutečnostem, jež nejsou stanoveny v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007.

K první části vycházející ze zjevně nesprávného posouzení situace na trhu

87 Francouzská republika má za to, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že usoudila, že situace na trhu odůvodnila stanovení nulové výše vývozních náhrad v odvětví drůbežího masa.

88 Komise argumenty Francouzské republiky zpochybňuje.

89 Úvodem je třeba připomenout, že unijní zákonodárce má v oblasti zemědělství širokou posuzovací pravomoc, která odpovídá politické odpovědnosti, kterou mu přiznávají články 40 SFEU až 43 SFEU. V důsledku toho se musí přezkum soudu omezit na ověření, zda dotčené opatření není stiženo zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci, nebo zda dotčený orgán zjevně nepřekročil hranice své posuzovací pravomoci (viz rozsudek ze dne 14. března 2013, Agrargenossenschaft Neuzelle, C-545/11, Sb. rozh., EU:C:2013:169, bod 43 a citovaná judikatura).

K některým předpokladům, na nichž se zakládají úvahy Francouzské republiky

90 Je třeba podotknout, že argumentace Francouzské republiky vychází z nesprávného předpokladu ohledně důvodu existence vývozních náhrad.

91 Francouzská republika v replice tvrdí, že z čl. 162 odst. 1 nařízení č. 1234/2007 plyne, že důvodem existence vývozních náhrad je pokrytí rozdílu mezi kurzy nebo cenami na světovém trhu a cenami v Unii.

92 Je však třeba podotknout, že důvodem existence vývozních náhrad je umožňovat Unii prodej jejích přebytků dotčeného produktu, jež existují na vnitřním trhu, do třetích zemí (viz usnesení ze dne 26. září 2013, Tilly-Sabco v. Komise, T-397/13 R, EU:T:2013:502, bod 31 a citovaná judikatura). Cílem režimu vývozních náhrad není dotovat jakéhokoli vývozce , ale v případě potřeby usnadnit vývoz v rámci realizace cílů SZP, jak je stanoví článek 39 SFEU, tzn. zejména stabilizovat trhy a zajistit přiměřenou životní úroveň zemědělců, jakož i přiměřené ceny pro spotřebitele (výše citované usnesení Tilly-Sabco v. Komise,EU:T:2013:502, bod 30).

93 Otázka pokrytí rozdílu mezi kurzy nebo cenami na světovém trhu a cenami v Unii není důvodem existence vývozních náhrad, ale pouze prostředkem, jenž Unii umožňuje prodej jejích přebytků do třetích zemí s cílem zajistit zejména stabilitu jejího trhu. Článek 164 odst. 3 písm. b) nařízení č. 1234/2007 stanoví, že Komise může zohlednit „cíle společné organizace trhu, které spočívají v zajištění rovnováhy a přirozeného vývoje cen a obchodu na tomto trhu“.

94 Argumentace Francouzské republiky kromě toho spočívá na předpokladu, podle něhož vývoj cen daného produktu v rámci Unie a na světovém trhu představuje prvořadý faktor při stanovení vývozních náhrad.

95 Na jednání Francouzská republika doplnila, že teoretický výpočet výše vývozních náhrad založený na rozdílu mezi cenami na unijním trhu a cenami na světovém trhu představoval prvořadý faktor při stanovení vývozních náhrad a že výše náhrad vyplývající z teoretického výpočtu by mohla být „upravena“ pouze z důvodu analýzy situace na trhu. Má kromě toho za to, že analýza trhu se upřednostní před výsledkem teoretického výpočtu pouze v případě vážné krize na trhu. Podle jejího názoru analýza trhu vždy může „lehce pozměnit“ výši náhrady, ale jedinou situací, kdy by Komisi bylo povoleno nepřiznat náhradu, ačkoli je náhrada „nezbytná“, by byla situace nedostatku drůbežího masa na unijním trhu.

96 Tato východiska jsou však nesprávná. Podle znění čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 totiž Komise musí zohlednit „jeden nebo více“ z aspektů stanovených v tomto ustanovení. Podle toho znění Komise dokonce může vycházet pouze z jediné ze skutečností stanovených v tomto ustanovení. Toto ustanovení ani nestanoví hierarchii mezi těmito jednotlivými aspekty. Nic Komisi nebrání, aby mohla přiznat zvláštní důležitost například aspektu uvedenému v čl. 164 odst. 3 písm. b) nařízení č. 1234/2007, a sice „cílům společné organizace trhu, které spočívají v zajištění rovnováhy a přirozeného vývoje cen a obchodu na tomto trhu“. Komise tedy může při stanovení výše vývozních náhrad přiznat větší význam výsledku analýzy trhu než výsledku teoretického výpočtu.

97 Tvrzení Francouzské republiky, podle něhož analýza situace na trhu umožňuje pouze „upravit“ výsledek výpočtu, nenachází v nařízení č. 1234/2007 žádnou oporu. Totéž platí pro tezi Francouzské republiky, podle níž jediným případem, kdy je Komisi povoleno nepřiznat náhradu, ačkoli je náhrada „nezbytná“, by byl případ nedostatku drůbežího masa na unijním trhu.

98 Je třeba podotknout, že když Francouzská republika v tomto kontextu odkazuje na „nezbytnou náhradu“, jedná se o výsledek teoretického výpočtu výše náhrady. Tento výpočet se týká jedině otázky, zda je vývozní náhrada v kladné výši „nezbytná“, aby vývozci drůbežího masa byli schopni prodávat své produkty v oblastech dotčených těmito náhradami. V rámci celkové analýzy situace na trhu však Komise není povinna posuzovat konkrétní situaci vývozních podniků. Ačkoli je vývozní náhrada pro vývozce „nezbytná“, aby byli schopni prodávat své produkty, neznamená to, že je vzhledem k celkové situaci na trhu „nezbytné“ stanovit vývozní náhrady v kladné výši.

99 Je možné, že analýza situace na trhu umožní Komisi dospět k závěru, že situace na unijním trhu je stabilní a není nezbytné stanovit vývozní náhrady v kladné výši za účelem zajištění stability trhu a zajištění přiměřené životní úrovně zemědělců. Za takovéto situace je Komisi povoleno nepřiznat vývozní náhrady nebo stanovit nulovou výši těchto náhrad, ačkoli je výsledek teoretického výpočtu výše vývozních náhrad kladný. Tento případ se neomezuje jen na situace, kdy existuje nedostatek drůbežího masa nebo vážná krize na unijním trhu.

100 Nyní je třeba analyzovat skutečnosti, z nichž Komise vycházela při stanovení nulové výše vývozních náhrad s přihlédnutím k jejímu vysvětlení, jež poskytla v průběhu tohoto řízení, a dále přezkoumat konkrétní argumenty vznesené Francouzskou republikou na podporu její argumentace, podle níž Komise posoudila situaci na trhu zjevně nesprávným způsobem.

Ke skutečnostem, z nichž Komise vycházela při stanovení nulové výše vývozních náhrad

101 Komise v žalobní odpovědi uvedla, že při stanovení nulové výše vývozních náhrad v napadeném nařízení zohlednila zejména následující skutečnosti:

— ceny drůbežího masa na vnitřním trhu byly vysoké díky spolehlivé vnitřní poptávce;

— marže producentů v závislosti na nákladech na krmiva převyšovaly historický průměr navzdory zvýšeným cenám krmiv po dobu několika měsíců; navíc cena obilovin poté, co dosáhla historické úrovně, musela klesnout;

— vývoz s náhradami dále rostl navzdory třem po sobě následujícím snížením náhrad (o 7 % za prvních pět měsíců roku 2013);

— vývoz drůbežího masa rostl (o 0,6 % co do objemu a o 1 % co do hodnoty za prvních pět měsíců roku 2013), včetně produktů bez náhrad, které představovaly větší část vývozu, což ukazuje na konkurenceschopnost odvětví;

— předpokládaný vývoj trhu byl dobrý s předpokládaným růstem produkce evropského drůbežího masa ve výši 0,7 % díky navýšení poptávky na vnitřním a mezinárodním trhu;

— naproti tomu s přihlédnutím k vysokým cenám kuřat na vnitřním trhu a devalvaci brazilského realu (BRL) byl rozdíl ceny drůbeže pocházející z Brazílie odhadnut na 44,73 eura/100 kg;

— byl zohledněn vývoj směnného kurzu.

102 Komise kromě toho uvedla, že s přihlédnutím k situaci na trhu a jejímu vývoji nebyly k zajištění rovnováhy na trhu, zejména na tom unijním, jakož i k zajištění přirozeného vývoje cen vývozní náhrady nezbytné.

103 Z tohoto vysvětlení poskytnutého Komisí vyplývá, že ačkoli byl výsledek teoretického výpočtu výše náhrad kladný, Komise měla za to, že situace na unijním trhu byla stabilní a nebylo nezbytné stanovit vývozní náhrady v kladné výši k zajištění stability trhu a přirozeného vývoje cen. Přiznala tedy zvláštní důležitost kritériu obsaženému v čl. 164 odst. 3 písm. b) nařízení č. 1234/2007.

104 Je třeba podotknout, že skutečnosti jako zvýšení cen na unijním trhu, existence marží producentů, které převyšovaly historický průměr, a zvýšení vývozu jsou skutečnosti, které v zásadě Komisi umožnily dospět k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že situace na unijním trhu byla stabilní a že k zajištění stability trhu nebylo nezbytné stanovit vývozní náhrady v kladné výši.

105 Je tedy třeba zkoumat konkrétní argumenty vznesené Francouzskou republikou, pokud jde o zjevně nesprávné posouzení, jehož se měla Komise dopustit.

Ke konkrétním argumentům vzneseným Francouzskou republikou pokud jde o zjevně nesprávné posouzení situace na trhu

106 Francouzská republika tvrdí, že pokud jde o vývoj cen daného produktu v rámci Unie a na světovém trhu, analýza předložená Komisí dne 18. července 2013 na jednání řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů na základě dokumentu nadepsaného „EU Market situation for poultry“ („Situace na trhu drůbeže v EU“; dále jen dokument předaný řídícímu výboru“) je zjevně nesprávná.

107 Francouzská republika uvádí, že Komise měla za to, že ceny drůbežího masa na trhu se zvýšily. Tvrdí, že Komise přitom nezohlednila proměnnou týkající se směnného kurzu eura vůči americkému dolaru (USD) a že zohlednění této proměnné by Komisi vedlo ke konstatování, že světové ceny drůbežího masa zůstaly z globálního hlediska stabilní nebo že došlo jen k mírnému zvýšení.

108 V tomto ohledu Francouzská republika uvádí, že ceny drůbežího masa na světovém trhu se zvýšily z přibližně 185 USD/100 kg na 204 USD/100 kg v průběhu roku, jenž předcházel přijetí napadeného nařízení, tedy zvýšení o 9,3 %, avšak toto zvýšení bylo z velké části kompenzováno růstem eura vůči americkému dolaru o 6,5 % v průběhu téhož období.

109 Zaprvé je třeba konstatovat, že i když Komise zohlednila číselné údaje poskytnuté Francouzskou republikou, nejeví se, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že konstatovala zvýšení cen na světovém trhu. Francouzská republika připouští, že zvýšení cen o 9,3 % bylo „z velké části“, avšak ne zcela kompenzováno zvýšením hodnoty eura vůči americkému dolaru. Je třeba uvést, že zvýšení, ač relativně mírné, zůstává zvýšením.

110 Zadruhé je třeba uvést, že číselné údaje týkající se ceny na světovém trhu, z nichž vychází Francouzská republika (zvýšení ze 185 USD/100 kg na 204 USD/100 kg), odpovídají číselným údajům, které byly sděleny Komisi ze strany hospodářských subjektů, což potvrdila i Francouzská republika v odpovědi na otázku Tribunálu položenou na jednání. Jedná se o prodejní cenu v místě určení, tj. na Středním východě. Jedná se tedy o číselné údaje zohledněné Komisí při teoretickém výpočtu výše vývozních náhrad.

111 Francouzská republika na jednání uvedla, že výsledek teoretického výpočtu výše náhrad provedený Komisí odpovídal, pokud je jí známo, přibližně číselnému údaji, k němuž dospěly dotčené subjekty. Francouzská republika tedy netvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení v rámci teoretického výpočtu. Především netvrdí, že Komise vypočítala nesprávně teoretickou výši vývozních náhrad z důvodu nezohlednění změn směnného kurzu při srovnávání cen na unijním trhu a na světovém trhu.

112 Pokud jde o argument Francouzské republiky, podle něhož Komise na základě údajů uvedených na straně 18 dokumentu předaného řídícímu výboru nesprávně dospěla k závěru, že cena drůbežího masa se na světovém trhu zvýšila, je třeba uvést následující.

113 Strana 18 dokumentu předaného řídícímu výboru ukazuje vývoj cen na trhu Unie, Spojených států a Brazílie. Tyto ceny jsou vždy vyjádřeny v eurech, což znamená, že zohledňují pohyb směnného kurzu amerického dolaru a brazilského realu vůči euru.

114 Je třeba uvést, že dokument předaný řídícímu výboru se týká především analýzy situace na trhu. V rámci analýzy situace na trhu není Komise povinna zohledňovat zvláštní situaci podniků, které vyváží produkty, na něž se vztahují vývozní náhrady, do daných míst určení, ale může zohlednit celkovou situaci na trhu.

115 Rozhodnutí Komise nepředložit řídícímu výboru prodejní cenu vývozců na Střední východ se vysvětluje tím, že účelem dokumentu předaného řídícímu výboru není vysvětlovat teoretický výpočet výše vývozních náhrad, ale především informovat o situaci na trhu. Při odpovědi na otázku položenou v tomto ohledu na jednání Tribunálem Francouzská republika potvrdila, že byla seznámena s praxí Komise nezveřejňovat podrobnosti o výpočtu teoretické výše náhrad, jakož i výsledek tohoto výpočtu, a nesdělovat tyto skutečnosti řídícímu výboru.

116 Na jednání Francouzská republika vznesla otázku, proč Komise nepředává řídícímu výboru údaje, z nichž vychází při teoretickém výpočtu výše vývozních náhrad, jakož i výsledek tohoto výpočtu. V tomto ohledu je nutno konstatovat, že Francouzská republika nevznesla žalobní důvod, který by vycházel z toho, že řídící výbor byl v zásadní otázce uveden v omyl z důvodu opomenutí ze strany

Komise. Francouzská republika ostatně netvrdí, že ona sama či jiný členský stát položily otázku ohledně teoretického výpočtu na jednání řídícího výboru a že Komise na tuto otázku odmítla odpovědět.

117 Francouzská republika kromě toho tvrdí, že snížení cen drůbežího masa na brazilském trhu v průběhu roku, jenž předcházel přijetí napadeného nařízení, jak vyplývá z číselných údajů uvedených na straně 18 dokumentu předaného řídícímu výboru, mělo na světové ceny mnohem silnější vliv než zvýšení cen na americkém trhu, jak rovněž plyne z číselných údajů obsažených na téže straně, takže se světové ceny drůbežího masa podle Francouzské republiky v průběhu roku, jenž předcházel přijetí napadeného nařízení, nezvýšily.

118 Tento argument nelze akceptovat. Ačkoli je pravda, že ceny v Brazílii jsou při teoretickém výpočtu výše vývozních náhrad zohledňovány, pokud jsou k dispozici a jsou aktualizované (viz bod 35 výše), neznamená to, že v rámci analýzy celkové situace na trhu je Komise povinna v analýze týkající se vývoje cen na světovém trhu vycházet především z cen v Brazílii.

119 Kromě toho je třeba uvést, že strana 18 dokumentu předaného řídícímu výboru ukazuje vývoj cen z dlouhodobého hlediska, tedy za období od roku 2009 do roku 2013.

120 V tomto ohledu je třeba připomenout, že účelem dokumentu předaného řídícímu výboru není vysvětlovat teoretický výpočet výše vývozních náhrad, ale především informovat o celkové situaci na trhu. I když teoretický výpočet zohledňuje vývoj cen z krátkodobého hlediska, Komise může pro posouzení situace na trhu zohlednit vývoj cen z dlouhodobého hlediska.

121 Ze strany 18 dokumentu předaného řídícímu výboru jasně vyplývá, že dlouhodobá tendence cen kuřat v Unii a ve Spojených státech byla vzestupná.

122 Pokud jde o ceny kuřat v Brazílii, ze strany 18 dokumentu předaného řídícímu výboru vyplývá, že na konci posuzovaného období došlo k poklesu cen. K poklesu cen v Brazílii však nedošlo, pokud se zohlední celé posuzované období od roku 2009 do roku 2013.

123 Vzhledem k jasně vzestupné tendenci cen kuřat ve Spojených státech a k neexistenci poklesu cen v Brazílii z dlouhodobého hlediska se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že konstatovala, že ceny na světovém trhu byly na vzestupu.

124 Francouzská republika tvrdí, že Komise měla porovnat jednak cenu drůbežího masa na unijním trhu a jednak ceny drůbežího masa na Středním východě.

125 V tomto ohledu stačí konstatovat, že Komise tyto ceny správně porovnala, a to v rámci teoretického výpočtu výše vývozních náhrad.

126 Argument Francouzské republiky, podle něhož by takové srovnání muselo Komisi nutně vést ke zvýšení vývozních náhrad, vychází z nesprávného předpokladu, podle něhož teoretický výpočet musí představovat prvořadý faktor při stanovení výše vývozních náhrad a podle něhož analýza trhu umožňuje pouze „upravení“ této výše.

127 Francouzská republika kromě toho tvrdí, že z důvodu devalvace brazilského realu, k níž došlo v roce 2012, ceny drůbežího masa na Středním východě měly spíše klesající tendenci a každopádně nemohly růst, tím méně překonat ceny drůbežího masa na unijním trhu. Tvrdí, že Komise měla konstatovat, že rozdíl mezi cenami na unijním trhu a cenami na trhu na Středním východě se nemohl snížit, a bylo dokonce pravděpodobné, že se tento rozdíl v nadcházejícím období zvýší a z toho důvodu mělo zohlednění předpokládaného vývoje cen na unijním trhu a na světovém trhu podle čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 Komisi vést při přijetí napadeného nařízení k zachování či zvýšení výše vývozních náhrad pro drůbeží maso.

128 V tomto ohledu je třeba připomenout, že rozdíl mezi cenami na unijním trhu a prodejními cenami na Středním východě se vztahuje k teoretickému výpočtu výše vývozních náhrad. Argument Francouzské republiky tedy vychází z nesprávného předpokladu, podle něhož Komise musí zohlednit výsledek teoretického výpočtu jako prvořadý faktor při stanovení výše vývozních náhrad.

129 Je třeba doplnit, že argument Francouzské republiky tvrdí, že zvýšení cen v rámci Unie bylo faktorem, který měl Komisi vést ke zvýšení vývozních náhrad, neboť toto zvýšení ovlivnilo směrem nahoru rozdíl mezi cenami na unijním trhu a cenami na Středním východě, a tedy výsledek teoretického výpočtu. Tato argumentace však nepřihlíží ke skutečnosti, že zvýšen cen dotčeného produktu na unijním trhu je faktorem, který hovoří ve prospěch stabilní situace na tomto trhu, a může být tedy jedním z faktorů, které mohou Komisi vést k tomu, že nepřizná vývozní náhrady nebo je stanoví v nulové výši. Již stabilní situace na unijním trhu může totiž vést Komisi k tomu, že dospěje k závěru, že vývozní náhrady v kladné výši nejsou nezbytné k prodeji přebytků a k zajištění stability trhu.

130 Francouzská republika tvrdí, že Komise nezohlednila velmi citelné zvýšení ceny obilovin a sóji na světovém trhu, což mohlo mechanicky navýšit náklady na krmiva pro drůbež, a tedy velmi citelně navýšit náklady na produkci drůbežího masa pro chovatele v Unii.

131 Komise v tomto ohledu zdůrazňuje, že zohlednila skutečnost, že marže producentů v závislosti na nákladech na krmiva převyšovaly historický průměr navzdory zvýšeným cenám krmiv po dobu několika měsíců. Kromě toho cena obilovin poté, co dosáhla historické úrovně, musela podle jejího názoru klesnout.

132 Je nutno podotknout, že na stranách 8 a 9 dokumentu předaného řídícímu výboru je uveden vývoj nákladů na krmiva pro kuřata. Kromě toho strana 10 téhož dokumentu uvádí marže producentů v závislosti na nákladech na krmiva pro kuřata.

133 Za těchto okolností není důvod si myslet, že zvýšení nákladů na krmiva nebylo ze strany Komise zohledněno.

134 Francouzská republika se při dotazu na tento aspekt na jednání omezila na tvrzení, že pouhá skutečnost, že Komise uvedla zvýšení cen krmiv v tabulkách předaných řídícímu výboru, neprokázala, že tuto skutečnost opravdu zohlednila.

135 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že je na Francouzské republice, aby prokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávního posouzení. Dokument předaný řídícímu výboru, jenž Francouzská republika předložila v příloze žaloby a z něhož vychází, ukazuje analýzu situace na trhu provedenou Komisí a poskytuje tedy informace o skutečnostech, které Komise v této analýze zohlednila. Jestliže má Francouzská republika za to, že určitá skutečnost nebyla zohledněna, ač je uvedena v dokumentu předaném řídícímu výboru, přísluší jí předložit konkrétní důkazy umožňující učinit závěr, že Komise tuto skutečnost opravdu nezohlednila.

136 Zadruhé je třeba uvést, že okolnost, že marže producentů v závislosti na nákladech na krmiva přesahovaly historický průměr, navzdory zvýšení nákladů na krmiva, je právě skutečností hovořící ve prospěch stabilní situace na unijním trhu. Zohlednění této okolnosti znamená, že Komise nezbytně vzala v potaz zvýšení nákladů na krmiva, což představuje jeden z faktorů tohoto výpočtu.

137 Zatřetí je třeba připomenout, že v rámci teoretického výpočtu výše vývozních náhrad se rozdíl cen vypočítá na základě rozdílu mezi pořizovací cenou ve Francii vypočítanou na základě FOB a prodejní cenou v místě určení (viz bod 35 výše). Zohlednění pořizovacích nákladů znamená, že Komise zohlednila náklady na krmiva. Jak Komise vysvětlila v odpovědi na písemné otázky podané Tribunálem, pořizovací cena ve Francii se vypočítá s přihlédnutím k nákladům na krmiva, nákladům

na živá zvířata, nákladům na poražená zvířata, nákladům na „jatka“ a nákladům na zajištění FOB. Kromě toho je třeba připomenout, že Francouzská republika netvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení v rámci teoretického výpočtu výše vývozních náhrad (viz bod 111 výše).

138 Jako odpověď na argument vznesený Komisí v žalobní odpovědi, podle něhož vývoz drůbežího masa rostl, Francouzská republika tvrdí při zvýšení vývozu drůbežího masa o 0,6 % co do objemu a o 1 % co do hodnoty za prvních pět měsíců roku 2013 měla Komise dospět k závěru, že vývoz zůstal za toto období stabilní.

139 V tomto ohledu stačí konstatovat, že zvýšení, ač mírné, zůstává zvýšením. Komise mohla zohlednit zvýšení vývozu, byť mírné, jako skutečnost, jež svědčí v neprospěch stanovení vývozní náhrady v kladné výši.

140 Konečně Francouzská republika na jednání tvrdila, že situace na trhu v červenci 2013 byla stejná jako v dubnu a v lednu 2013.

141 Francouzská republika však toto tvrzení nepodložila konkrétními argumenty. Z dokumentu předaného řídícímu výboru ostatně vyplývá, že situace na trhu v červenci 2013 nebyla stejná jako situace panující v dubnu nebo v lednu 2013. Ze strany 10 dokumentu předaného řídícímu výboru plyne, že marže producentů podle nákladů na krmiva byly vyšší v červenci 2013 než v dubnu nebo v lednu 2013.

142 Ze souhrnu předchozích úvah plyne, že první část druhého žalobního důvodu je třeba zamítnout.

Ke druhé části vycházející z toho, že Komise zjevně překročila meze své posuzovací pravomoci, tím že při přijetí napadeného nařízení přihlédla ke skutečnostem, s nimiž nepočítá čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007

143 Francouzská republika má za to, Komise je povinna při stanovení výše vývozních náhrad zohlednit výlučně skutečnosti, které jsou uvedeny mezi skutečnostmi stanovenými v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007, jelikož tento výčet je taxativní. Má za to, že Komise tím, že při přijetí napadeného nařízení zohlednila vnitrostátní a mezinárodní kontext, tedy existenci politické dohody o reformě SZP a existenci závazku, v rámci jednacího kola WTO v Dohá, podmíněného uzavřením dohody o zrušení vývozních náhrad, zohlednila skutečnosti neuvedené v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007, a zjevně tedy překročila meze své posuzovací pravomoci.

144 Komise argumenty Francouzské republiky zpochybňuje.

145 Argumentace Francouzské republiky je založena na předpokladu, podle něhož výčet faktorů, které Komise může zohlednit při stanovení výše náhrad, jenž se nachází v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007, je taxativní.

146 Je tedy třeba zkoumat, zda je tento předpoklad správný.

147 Je třeba uvést, že formulace uvedená v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 je značně flexibilní. Podle tohoto odstavce se totiž „[p]ři stanovení náhrad pro některé produkty [...] zohlední jeden nebo více z těchto aspektů […]“.

148 Z této formulace plyne, že Komise je povinna zohlednit přinejmenším jednu ze skutečností uvedených v tomto článku. Z této formulace však neplyne, že výčet těchto skutečností je taxativní. Formulace, podle níž „se zohlední“, nebrání zohlednění dalších skutečností.

149 Pružnost zvolené formulace hovoří proti taxativní povaze výčtu. Tato flexibilita je ostatně potvrzena dalšími jazykovými zněními dotčeného ustanovení. Anglické znění „One or more of the following aspects shall be taken into account when refunds for a certain product are being fixed“, a německé znění „Die Ausfuhrerstattungen werden je nach Erzeugnis unter Berücksichtigung eines oder mehrerer der folgenden Faktoren festgesetzt“ potvrzují, že Komise je pouze povinna „zohlednit“ jednu nebo více z uvedených skutečností, což neznamená, že musí vycházet výlučně z těchto faktorů.

150 Kromě toho okolnost, že podle čl. 162 odst. 1 nařízení č. 1234/2007 je samotné poskytnutí vývozních náhrad fakultativní, hovoří ve prospěch velmi širokého prostoru pro uvážení a velké flexibility Komise, když se jedná o stanovení jejich výše.

151 Bylo by totiž dosti nepřesvědčivé, kdybychom dospěli k závěru, že Komise může rozhodnout, že vůbec neposkytne vývozní náhrady, a to aniž by byla povinna založit toto rozhodnutí na vymezeých kritériích, ale že při stanovení výše těchto náhrad musí výlučně přihlížet k taxativně uvedeným skutečnostem.

152 Ačkoli Francouzská republika tvrdí opak, čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 by nebyl zbaven veškerého užitečného účinku, pokud by výčet skutečností uvedených v tomto ustanovení nebyl považován za taxativní.

153 Třebaže čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 nebrání zohlednění dalších skutečností, z tohoto odstavce plyne, že Komise je (rovněž) povinna zohlednit přinejmenším jednu ze skutečností uvedených v tomto ustanovení.

154 Z předchozího plyne, že předpoklad, na němž Francouzská republika zakládá svou argumentaci, je nesprávný.

155 Pro úplnost je třeba uvést, jak v podstatě uvádí Komise, že i kdyby byl výčet kritérií stanovených v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007 považován za taxativní, nebránilo by to zohlednění obecného politického a hospodářského kontextu.

156 Je totiž třeba připomenout, že k přijetí obecně závazných aktů vždy dochází v obecném politickém a hospodářském kontextu a je zcela běžné, že Komise tento kontext zohledňuje (viz body 60 a 61 výše).

157 Když Komise při stanovení výše vývozních náhrad zohledňuje budoucí politický vývoj a jednání probíhající na mezinárodní úrovni podle flexibilních kritérií stanovených v čl. 164 odst. 3 nařízení č. 1234/2007, neznamená to, že překračuje meze své posuzovací pravomoci, a to i kdyby byl výčet kritérií stanovený dotčeným ustanovením považován za taxativní. Obecný kontext totiž vždy může ovlivňovat výkon posuzovací pravomoci Komise a výčet kritérií, jež Komise může zohlednit, byť by byl i taxativní, jí nemůže zabránit v tom, aby zohlednila tento obecný kontext.

158 Ze všech předchozích úvah plyne, že rozhodnutí Komise zohlednit předpokládanou reformu SZP, jakož i jednání probíhající v rámci WTO nelze kritizovat.

159 Je tedy rovněž třeba zamítnout druhou část druhého žalobního důvodu, a tudíž zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

160 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

161 V projednávané věci Komise požadovala, aby Tribunál „o nákladech řízení rozhodl později“. Tímto Komise nepožádala platně o uložení náhrady nákladů řízení Francouzské republice. Návrh směřující k tomu, aby Tribunál o nákladech řízení rozhodl později, nedává v projednávané věci smysl a rovná se nepodání návrhu na uložení nákladů řízení ze strany Komise.

162 Za těchto okolností je třeba rozhodnout, že každý z účastníků ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý z účastníků ponese vlastní náklady řízení.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. ledna 2016.

Podpisy.